การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

A study of learning Achievement in Health Education on Life Safely for Matthayomsuksa 3 students in The Demonstration School of Ramkhamhaeng University By using the Instructional Package on Life Safety

สายชล ไชยชนะ[1] อรนุช ลิมตศิริ[2]
Saychon Chaichana, Oranuch Limtasiri

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ80.28/84.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57

คำสำคัญ (Keyword): ชุดกิจกรรมการเรียนรู้; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Received: 2022-03-10 **Revised**: 2022-06-03 **Accepted**: 2022-06-25

[1] ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management. Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: 6012440007@rumail.ru.ac.th

[2] ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Department of Curriculum and Instruction. Faculty of Education Ramkhamhaeng University

Abstract

The proposes of this research were 1. to construct and study the efficiency of the Instructional Package in Health education subject on life safety to be effective according to criteria 80/80 2. to compare a learning achievement between before and after to use Instructional Package 3) to study a satisfaction toward learning with the Instructional Package on life safety for Matthayomsuksa 3 students in The Demonstration School of Ramkhamhaeng University. The populations were 1 class of 30 students in Matthayomsuksa 3 at The Demonstration school of Ramkhamhaeng university, semester 1 of academic year 2021. The results found that : 1. An instructional package in health education subjects on life safety For matthayomsuksa 3 students has an efficiency at (E1/E2) 80.00/83.33 that according to criteria. 2. The leaning achievement in health education for Matthayomsulsa 3 students after learning was higher than before leaning at significance level at .05 3) The satisfaction of matthayomsuksa 3 students through an Instructional pack age in health education subjets on life safety were in the high level by mean ($\bar{X}$) = 4.26, standard deviation (S.D.) = 0.57.

Key words: An instructional package; Learning achievement test; Satisfaction

บทนำ (Introduction)

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และขับเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม การคมนาคม เทคโนโลยี การสื่อสาร และศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ทำให้มนุษย์เกิดกระแสตื่นตัวที่จะต้องพัฒนาตัวเองให้อยู่รอดในสังคมตลอดเวลา และการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่พัฒนาคนให้มีความรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และการประกอบอาชีพดังกล่าว เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้คนรู้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และอยู่อย่างสันติ ประเทศใดที่มีการศึกษาของชนในชาติดี ก็จะทำให้บ้านเมืองนั้น เกิดความเจริญรุ่งเรืองสงบสุขอย่างเป็นระเบียบ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ทั่วโลกต้องมีมาตรการรับมือที่ดีที่สุด เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทด้านการเรียนรู้ในยุคที่มีโรคโควิด-19 จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องปรับวิธีการเรียนรู้เข้าสู่สภาวะปกติแบบใหม่ (New Normal of Education) ครูจำเป็นต้องคิดค้นและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้สามารถใช้ได้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการการศึกษาทั้งในไทยและต่างประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนตามสถานการณ์ในปัจจุบัน

ปัจจุบันหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา ได้จัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีเนื้อหาครอบคลุมสาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว สาระที่ 3 การ

เคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค และสาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต โดยตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน รวมทั้งการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาในการพัฒนาสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เนื่องจากเป็นวิชาที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนทำเป็นประจำและไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้ละเลยต่อการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่จะส่งผลต่อตัวเองในอนาคต จากจากสภาพเนื้อหาของวิชาสุขศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในอยู่ในระดับที่ไม่ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนักเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญ ไม่สนใจบทเรียน และคิดว่า ไม่เกิดขึ้นกับตนเอง จึงให้ความสำคัญกับการเรียนรู้น้อย (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, 2564)

วิธีที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้อีกวิธีหนึ่งคือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ มีแผนการสอนที่ครูและนักเรียนสามารถใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมบูรณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ชุดกิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยแนวคิด จุดประสงค์ เนื้อหา และสื่อการสอนที่ครูจัดให้ผู้เรียนใช้ประกอบการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน (ภาวิดา ตั้งกมลศรี, 2552)

จากสาเหตุของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 5 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียน โดยวิธีใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะพัฒนานักเรียนให้เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สาระที่ 5 เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เพื่อศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจวิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยภายใต้วิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด-19 ผู้วิจัยจึงได้จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (online learning) โดยใช้โปรแกรม Google Classroom

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการเรียนรู้หลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนรู้ก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 8 ห้อง ทั้งหมด 276 คน มีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ ระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ในห้องเดียวกัน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน

2.2 ประชากรที่ใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน

2.3 ประชากรที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 เล่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหา ดังนี้ เล่มที่ 1 พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เล่มที่ 2 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการเกิดอุบัติเหตุ เล่มที่ 3 การช่วยฟื้นคืนชีพ

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชั่วโมง แผนละ 1 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

จำนวน 5 ด้าน ด้านคำอธิบายการใช้ชุดกิจกรรม ด้านคู่มือครู ด้านคู่มือนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ จำนวน 26 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีลิเคอร์ท

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้วิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง ด้วยวิธีการทดลองแบบออนไลน์

4.1 ดำเนินการทดลอง ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X แทน การจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

T2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

4.2 วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการทดลอง ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทราบ และอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 1กันยายน พ.ศ. 2564 จากนั้นตรวจเก็บคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 3 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 2-17 กันยายน พ.ศ. 2564

4. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2564 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSS

5. จากนั้นให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) อำนาจจำแนกของข้อสอบ (R) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20

3. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 โดยหาค่าร้อยละ

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

5. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และ ภาพรวม

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน การวิจัย และปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิต

การทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน (120 คะแนน)		แบบทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E2)	E1/E2
รายบุคคล	3	96.00	80.00	25.00	83.33	80.00/83.33
กลุ่มย่อย	9	96.11	80.09	24.67	82.22	80.09/82.22
ภาคสนาม	30	96.33	80.28	25.30	84.33	80.28/84.33

จากตารางที่ 2 พบว่าการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยของชีวิต ตามลำดับ 3 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพ ดังนี้ ในการหาประสิทธิภาพขั้นตอนที่ 1 แบบรายบุคคล จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/83.33 ขั้นที่ 2 แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.09/82.22 และขั้นตอนที่ 3 แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.28/84.33 นั่นคือ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยของชีวิต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/8

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของกลุ่มทดลอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	30	16.47	2.50	-13.106	.000*
หลังเรียน	30	24.17	1.76		

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 24.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.47 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านคำอธิบายการใช้ชุดกิจกรรม			
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.48	0.49	มาก
2. ด้านคู่มือครู			
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.04	0.59	มาก
3. ด้านคู่มือนักเรียน			
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	0.50	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.18	0.63	มาก
5. ด้านสื่อการเรียนรู้			
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.05	0.66	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	**4.26**	**0.57**	**มาก**

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวคือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 4.26 ส่วนเบี่ยงเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบครั้งที่ 1 แบบรายบุคคล ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 80.00/83.33 จากการซักถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างเรียนพบว่านักเรียนมีความสนใจในนวัตกรรม เนื่องจากรูปภาพมีสีสันสวยงาม ข้อความมีขนาดใหญ่พอเหมาะ และทำให้ผู้เรียนสนุกในการเรียน แต่ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะในเรื่องของภาพประกอบว่ามีจำนวนน้อยเกินไป ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเพิ่มจำนวนภาพประกอบเนื้อหาให้มีจำนวนมากขึ้นในชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มที่ 1 ในลำดับต่อไป จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 2

แบบกลุ่มย่อย ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 80.09/82.22 จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม ทดสอบหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 80.28/84.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 อาจเป็นเพราะว่ามีการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำถามประกอบกับผู้สอนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้องมากขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพ และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกชุดอยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ อีกทั้งนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้เบื้องต้นเพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัชชา ทะแพงพันธ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยประวัติศาสตร์อยุธยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/81.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยประวัติศาสตร์อยุธยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/81.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนหน่วยประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) เจตคติของผู้เรียนต่อการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยประวัติ ศาสตร์อยุธยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาสุขศึกษาระหว่างก่อนการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหลังการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมของผู้สอนทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา ดังทฤษฎีของ จิรวัฒน์ เอนสูงเนิน (2555) รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาสุขศึกษา พ 16101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า เอกสารประกอบการเรียน รายวิชาสุขศึกษา พ 16101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ศึกษาสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.44/89.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาสุขศึกษา พ 16101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเอกสาร

ประกอบการเรียนรายวิชา สุขศึกษา พ16101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด

3. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.50 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จึงสรุปได้ว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องดังทฤษฎีของ ณเอก อึ้งเสือ (2555) ชุดกิจกรรมหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการสอนซึ่งประกอบด้วยสื่อประสมที่ถูกรวบรวมไว้อย่างสมบูรณ์เหมาะกับเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ เพื่อใช้กิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดหมายที่วางไว้ ตลอดจนเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนได้เสริมสร้างหรือพัฒนาตามเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระ บัตรคำสั่ง ใบกิจกรรมในการทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือ หรือสื่อจำเป็นสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับทฤษฎีของภาวิดา ตั้งกมลศรี (2552, หน้า 40) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยแนวคิด จุดประสงค์ เนื้อหา และสื่อการสอนที่ครูจัดให้ผู้เรียนได้ใช้ประกอบการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนและทฤษฎีของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) ชุดกิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จากตามความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้แล้วยังสามารถทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือเกิดความท้อถอยในการเรียนและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ของของศวิษฐ์ แก้วปลอด (2560) การเสริมสร้างสุขภาพ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพสร้างสมรรถภาพ และป้องโรค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านจะรังตาดง มิตรภาพที่ 175 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาพ” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) มีค่า 88.42/84.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดการสอน ทางการเรียนสุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 76.08/80.41 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาพ” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองใช้ชุดการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 ค่า t เท่ากับ 14.87อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยชุดการ

สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาพ” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านจะรังตาดง มิตรภาพที่ 175 เมื่อพิจารณาภาพรวม ระดับความพึงพอใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 1.83 คิดเป็นร้อยละ 18.33 และระดับความพึงพอใจ ปานกลางมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 0.5 คิดเป็นร้อยละ 5.55

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ของกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\overline{X}$) = 4.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.)=0.57 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาพร วงค์อนุตรโนรจน์ (2553) กล่าวว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเป็นสาเหตุของพฤติกรรมและเป็นผลของพฤติกรรม เพราะเวลาที่บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความคิดความต้องการของเขา เขาก็จะได้รับประสบการณ์ทำให้เขาเกิดความคิดความรู้สึกบางอย่างต่อการกระทำนั้นด้วย ซึ่งเป็นผลให้ผู้เรียนแสดงออกมาทางพฤติกรรมการปฏิบัติงานและทางความรู้สึก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ควรศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจก่อนนำไปประยุกต์ใช้งานจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ควรอธิบายขั้นตอน และวิธีการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างสูงสุด

3. ควรสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จิรวัฒน์ เยินสูงเนิน. (2555). *รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาสุขศึกษา พ 16101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4.* โรงเรียนบ้านกุดจิก (รัชชุศิริอนุกูล)

ณเอก อึ้งเสือ. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง งานประดิษฐ์ใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นมะยมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรียาพร วงค์อนุครโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล.* กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ภาวิดา ตั้งกมลศรี. (2552). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุพิชชา ทะแพงพันธ์. (2550). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยประวัติศาสตร์อยุธยาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มาหวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.